

מסורת הש"ס

(א) רש"ל מ"ו, (ב) ל"ל ודעה
מחלוקת פ"ד סיון דטובה
בניט חשיבא דש וכו', רש"ש,
(ג) ל"ל לר"י לסרס, יעב"ץ,
(ד) ופ"ק פ"ק א"י.

הגהות הב"ח

(ה) נם' סכל לא מבר לא ת
 תחנניס נקל' ונכרה לפרד
 אבני דאכאב' לרית לא
 חתקת: (3) סם נעט' ונעט'
 דקרבאנ' נאנעל': (4) סם
 חל' סון נאקלה ונאנע'
 דקרבני' מנח' סון מיל' חיל'
 ונעט' ונר' נאנע':
 (7) ינעס' דר' אל' ונר'
 נעט' נזול' ונעט' נעט'
 ונעט' סר': (8) ונעט'
 סח' סח' סח' סח'
 ונעט' מיל' נעט' ונעט'
 ונעט' סח' סח' סח':
 (1) ונעט' מיל' ונעט'
 נעט' סח' סח': (2) ונעט'
 סם סח' ונעט' ונעט'
 סם סח': (3) ונעט'
 ונעט' ונעט' ונעט':

גמ' אבני דאכסא. לאחר שקצרו העומרים מניחין אותן לייבשן ומניחין עליהם אבנים כדי שלא יפזרם הרוח: הסדורות. צמח השדה לעשות גדר לשדה: לצורות. ואע"ג דלינן סדורות חשיב להו תשמיש קבוע דשדה לימכר עמו: הכל תרגימו אבני דאכסא. כעין

ד"ר"מ ואליבא דרבנן: לר"מ. דלמך
פרק המוכר את הפסיעה (לקמן דף
ע"ה). מכר כרס מכר תשמיש כרס
ושמיעין דלמך לא ליפלוגי אדרבנן
ולמימר דלפי' אופן תשמישין שאין
נמכרין לרבנן עם הכרס דלא קביעי
כל כך לר"מ מוכרין הן והלכך בכל
תשמיש כרס וסדה אשנין במשמיות
נשעין לפירושי דמי דמי לר"מ מכר
ולרבנן אינו מכור והלכך לר"מ הני
אבני דלמך מוכרין הן בכלל שדה
כיון דמתקנות ומומנות לנזק
העוברים: ואש"נ דלא מהק. שאין
מומנות בתוך השדה אלא חוץ לשדה
דלפי' אהני מאי דלמך ר"מ מכר כל
תשמיש כרס לפשוטו במכירת השדה
אפילו הנהו תשמישין שאין מונחין
בתוכו ואולי ולנזק השדה נמקט.
והא דלמך לנזק (דף ע"ה) אפילו חימא
ר"מ הכס קביע כ"ו הני אבני דלמך
דמיתקי קרי קביעי אף על פי שאין
מחזירין בקרקע קרועין לשדה אשר
עברו וזו דרך לשלולן (לפי' השם)
ולא להשליך: לרבנן. דלמרי לא
מכר כל תשמיש כרס אלא המיוחדין
הרבה לתשמיש און נמכרין אלא א"כ
מהקן לתוך השדה: ולעולא דלמך
אכניס הסדורות לגדר. ובעל כרחך
סתמא כרבנן נקט למילתיה דלר"מ
לא נשעין סדורות אלא דמתקן לנזק
גדר שדה זו: אש"נ דלא פסידס. זו
ע"כ זו דכלכל כל תשמיש כרס הוא
לרבנן לא מודיעי עד לסדורן לנזק
הדיינו מעשה גדול (ו) ותשמיש קבוע:
קנים מאי עבידיהו. מה לריבין
לכרס קנים הגדלים בקרקע דקנים
מתמא משמע ליה במקום גדולן כמו

ח'ל'ת הק'ים: ק'ים המחולקין. מפולין (א) שמעמ'ים תחת הגפנים וקורין לה פאשלי'': דמשיין. משפין ומחוקין לך: א'צ' דל' הגיע זמן קצירתה וסד"ל כל העומר לקצור דמי א'צ' לגבי מל' שזה שחר הזה מוכר בעשוי לגמרי אל הלוואה אל ייית למוכר בשל' דל'ומי. דבחר תפיסת הקרקע אזלין. ופרושי הוא דקמפרש ג' מ' איין תשמיש (א) כלל ולרנן דל' מחתן דל' אל תשמיש קבוע ומשבו' הקרקע ולייבש: דקטיין. ק'ים דקטיין: נראה בעיני לפי שטת המנהג' ואל' אל השומרה שהיא עשויה גטיט ולא לא חרוב כו' ובס'מ' דרש'מ' הפסוקה תלושה מן הקרקע וא'צ' דל'רע'ל לארע'מ' ולא אם חיל'ת קר'מ' לא אם חיל'ת הקנין בלבד כו' עד אמר רב פפא והוא דקרו לה וורד' ומכונות של פתחים כו' בעי' ר' וירא כו' בעי' ר' ירמיה כו' עד היכא א'צ' דקטיין מנתי מילי אמר רב יודסה אמר רב דאמר דקרו ויקס כו' ולפי קדר שדמרה אפרסנה: לא אם חיל'ת ק'ים בלבד. שהוא דבר אפי' ערוגה קטנה דל' הו' צית רובע. ואורחא דמילתא נקט של דמשי' כמי ע'מ'ן. וביחל'ת ק'ים בלבד פירש לך שיעורא דמילתא דפסיקא היא דקרו כו'. לפרושי אחא היכי דמי א' לא שם כפני ע'מ'ה דאקמר השומרה בקרקע כיון דטוטה גטיט אימי מיעל'ת'ל עד ומשבו' היא הית דאין בין בכלל שדה אל'ת בכלל חצר: בעי' ר' אלעזר כו'. גטיט נקט לה הכ' להך צע'ה דקמפרסנ'ה ומי בין עשויה גטיט ל' מכונות של פתחים אל' לאו והוא תיקון שעשוין סביב המחוזות ומלמ' אצט'י גטיט: דא'ס מחבר'. ויהי מן הית' ע'מ'ן: כס'בי. מידות ק' מכרן או אל' תיקון: בעי' ר' וירא. אם תמצי לומר מלכ'ות של פתחים מלכ'ות של חלונות דנקיטי' כס'בי מהו לניי ענידן ולא מוזכ'ני או פתחים אצל (א) מחבר'י גטיט אל' מיעבי'ע' לן. כן נראה שחיל'ת מלכ'ות שלן ירקבו צדקע'. ואם תמצי לומר ג'י פתחים ופתיחות דמוזכ'ות למטה כל דמפרש ואיל'ל קיביע'ת'ל היא אם הוא מבור ע'ס ה'ת

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

זאת השופרה. רש"י גרים ברישא שאין עשויה נטיט ונספח
גבי לא מכר גרים העשויה ורבינו חננאל גרים איפכא:
וזהו דמחוק. אין נראה לפרש לר"י דמחתי על העומרי' דמה אנו
לריכין שיהו מונחים על העומרים הואיל והעומרים שהן

מחמת היינו שמענו לא היינו על
העומרים ומחמת היינו שכבר הונחו
ולא דמחתי השפח:
מחולקין. צדקין פירש הספיקו
הקליפות כדי שלא
יתלש: **ולא** את חיצת הקנים כו'.
אע"י דרדמיני. עוד ידוע לקמן על
משנה זו ובהשגחה שומריה והוצו
אלא כן דרך הגמרא שמחלה מפרש
המשנה ואח"כ מאריך:
בע"ר ר' אבהו קטבנות פתחים.
לא כפי' הקומעס קטבנות
הנית קאי דהא לא חייבי כלל במכר
נית אלא נראה לר"י דלפתח שומריה
קאי ואשומריה דירשא קאי דקמני
דמכר את השומריה:
אדעא

במציט: 'אע"ג דלא קביעא בארעא: ואת החרוב שאינו מורכב ואת בתולה השקמה: 'אע"ג דאלימי: אבל לא מכר (ו) את האבנים שאינו לצרכה: לר"מ דלא מתקנן לרבנן דלא מחתן ולעולא דאמר אבנים הסדורות לגדר לר' מאיר דלא מתקנן לרבנן דלא סדרן: ולא את הקנים שבכרם שאינו לצרכו: לר' מאיר דלא משפין לרבנן דלא מוקמן: ולא את התבואה התלושה מן הקרקע: ואע"ג דצריכא לארעא: ולא את חצית הקנים שהיא בית רובע: ואע"ג דקמיני ש"ל חייב באבא א"ר יוחנן לא חצית הקנים בלבד אלא אפילו ערובה קטנה ואלו בשמים ויש לה שם כפני עצמה אינה נמכרת עמה אמר ר' פפא והוא דקרו לה וורדא דפלניא: ולא השומירה העשויה במציט: ואע"ג (ו) דמחברא בארעא: (ו) (ולא את חרוב המורכב ולא סדן השקמה: ואע"ג דקמיני:) בעי דבי אלעזר מלכנות של פתחים מהו היכא דמחברי בטינא לא תיבעי לך דהא מחבר כי תיבעי לך דנקיט כסיכי מאי תיקו בעי רבי וירא מלכנות של חלונות מהו מי אמרינן לנוי בעלמא הוא דעבידי או דלמא כיון דמחברי מחברי תיקו בעי רבי ירמיה מלכנות של כרעי המטה מהו כל היכא דמיטלטלי בהדה לא תיבעי לך דהא מיטלטלי כי תיבעי לך היכא דלא מיטלטלי מאי תיקו: ולא את חרוב המורכב ולא סדן השקמה (ו) וכו':

מנא

שעמידים תחת הגפנים כדי שיזה הגפנים זקופין והאשכולות תולין באויר ולא יתקלקלו בקרקע ויתמוקקו לכן: **א"ע' דלג מוקק**. שאין זקופין ונעושים עדין בקרקע: **וא"ע' דמטאי למיחל**. כקלור דמי אפ"ה לגבי מכירה מכורים בכלל שדה. ויכלה מטאי לא אינטרין למיחל מכר דפשיטא הלווקא לא יניח למכור לבשל כאן פירומו וללקיטת השתא לא חזו הלכך פשיטא דרובי מכר: **א"ע' דפשוט** הוא דקמפרש גמ' למחל' ואולי: **דלג קביעא**. בקרקע: **לר' מאיר** דלג **מסקנא**. דהשתא לא הו' שמעין קבוע ומשכן: **הלוי' לא לרעא**. לשטחה בשדה לאמר קצירה להנפח בתנחומא מרמזא אלא צביגי לפי שטח המשנה דקמיי בין קבין קבין לא מכל אמר חילת הקנים שהיא בית רובע אמר חובי ר' יוחנן דרשא לא מנין לכו בתמיתין שכן מדר שמועה ו' והכי גרסינן **לא ולא אלא** **לא לרעא** ולא אלא חילת הקנים שהיא בית רובע **וא"ע' דקטיני אמר ר' ייאי בר אבא אמר ר' יוחנן** **פסא** ואלא דקרו לא וורדא **דלגליא** אלא בית הסומריה בטענין טעין **וא"ע' דקביעא טעין ר' אלעזר** **טעין ר' ירמיה** כו' עד היכא דלא מיטלטלי אפי' סיקו ולא אמר חוב המורכב ולא אמר סדן השקפה **אמר רב דמאר קר' ויקס כו'**. ולפי שיש דברים קלרים בשמועה ו' טעין הסומריה ושנכחוהו אפריס **הקנים כלבד**. שהוא דבר חשוב ומחזיק בין רובע בקרקע אמרו דלינו (ס) מוכר עם השדה אפריס ורחל ומלחא נקט כל פשיטא לפי שדרך לקרות לו שם בפני עממו והוא הדין לכל דבר שיש לו שם ושורא דמילחא דפסיקא היא דאי הוי בית רובע יש לו שם בפני עממו ואי לא לא: **אמר רב פסא** וואו שם שם בפני עממה דקמאר רבי יוחנן: **וורדא דלגליא**. ערונת גושא של פלוגי: **א"ע' דקביעא**. מיטלטלה עד וחסדיא (ס) ויש לה שם בפני עממה והרי הוא כמכור אלא בשדה שלא מכר אלא: **אמר ר' אלעזר** כו'. משום דמחל דמסיפלאגא בשומריה בין שפיה גיטין לשפיה עפיה גיטין אמר בין שפיה גיטין לנכיוטי כסרי. ובמכור את הבית לחבירו קבעי א"ס מכר בכלל הבית שפושין כסרי המחזות ומלמעלה ומלמטה שהדלת שוקק עליהן: **דמחברי בטעיא**. מחבורין כמותל שם עממו: **כסרי**. יחידות קביל'ס וזוח לפקדן: **מאי**. מי אמרינן אינן לריבין לפתח כל קבין ולא מצינו לומר למלגטא של פתחים דקטיני כסרי מכורין בכלל הבית היינו משום דלמחור עבדין קבין לגוי עבדין ולא מדמנין או דלמא אינן דמחברי כסרי אלא מחברי ומחברי דלמחור גבי מלגטא לן. כן נראה עיני: **מלגטא של כרעי הפסס**. מחיכות עץ היו נוחים תחת כרעי המטה כדי גבי פתחים ותלונות דמחברי היינו משום דמחברי מיהא כסרי אכל האכל דלא מייחברי יהא אלא הוא מכור עם המטה או לא: **דמיטלטלי כסדא**. מחבורין כמסמרות או כסרי: **מנטי**

עין משפט
נר מצוה

בַּח א ב ג ד ה מ"י פכ"ו
מהל' מדרה הל ב סמג
פסין פכ עוש"ע ח"ת סימן
לשו פסיף ה:

לעזי רש"י

פאשיל"ש (פיישיל"ש).
תמוכות גפן.
קביל"ש (קיבילי"ש).
יהדות, קרסולים.

רבינו גרשום

אבני דאכא. אותן אבנים
שמישין על העומד כדי
שלא יתפורזו אילן ואילן;
דרי מאיד. דאמרי מבר את
הכרס מבר כל תשמישי
הכרס. כיון דחנקין
שמישין אע"ג אדא מניח
על העומד עדיין או על
הבית מכוור. לרובין אין
נמכרות עד דמתן בבית
דמי. דלאו כנוף של קרקע
זו. אלא עד דמתן
אכסי. הן סדירות. כנדה.
קנים המחולקין המעמידין
הנפנים. שאלותן שמעמידין
הן הנפנים כלפיהן.

[illegible]

(ח) לכאורה צ"ל והלך כעין
עד דמחזיק ארבע

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones